Predkongresna razmišljanja

● Dan mladosti na naši šoli

Letos smo preživeli dan mladosti malce drugače kot druga leta.

Najprej so nekateri učenci opravili kolesarski izpit. Potem je prišla tovarišica iz Pionirskega doma, ki nam je pokazala, kako se oblikuje glina. Naredili smo veliko lepih in zanimivih izdelkov. Ves čas pa smo napeto pričakovali začetek tekmovanja med razredi, ki so ga pripravili učenci šolske skupnosti. Vprašanja so se nanašala predvsem na življenje in delo tovariša Tita in na narodnoosvobodilni boj. Tovarišica iz varstva, ki je mentorica naše šolske skupnosti, je po izvolitvi predsednika in petih članov komisije seznanila sodelujoče s pravili tekmovanja. Iz vsakega razreda je tekmovalo po pet učencev. Pri vseh tekmovalcih je bilo opaziti napetost. Še najbolj so bili zbrani »drugarji«, ki so tudi povedli. Kmalu so uredili svoje vrste tudi drugi učenci in se nevarno približali vodečim. V odločilnih trenutkih pa so se najbolj izkazali tekmovalci četrtega razreda, ki so »drugarje« dohiteli in prehiteli za odločilno točko. Tretje mesto je pripadlo učencem prvega razreda, četrti pa so bili »tretarji«.

Med zmagovalci je bilo veliko veselje, pa tudi drugi niso dosti zaostajali za njimi, saj so pokazali veliko znanja ob precej zapletenih vprašanjih. Želimo si še veliko takih tekmovanj.

Učenci šolske skupnosti
OŠ Edvarda Kardelja,
podružnica
DOLSKO

Hitra gospodarska rast v zadnjem obdobju je za seboj potegnila tudi zelo nezaželen pojav, odtujevanje človeka od človeka. Ta problem izredno hitro pride na dan prav pri mladem človeku, za katerega starši ponavadi nimajo dosti časa, večkrat ali kar prevečkrat pa mu nudijo denar in materialne dobrine, tako da si poišče družbo zunanj svoje družine, se pravi temeljne celice naše družbe, največkrat pa tudi zunaj mladinske organizacije. Prepuščen je cesti in okolici, v kateri se znajde le, če ima dovolj moči in volje, da se bo znal postaviti na prave noge. Žal pa je to zelo težko.

Mlade, ki zaidejo na stranska pota, mora mladinska organizacija čimprej vključiti v svoje organizirano delo, jim dati možnost, da se dokažejo in ponovno zaživijo normalno življenje. Zato pa je potrebno sodelovanje ne samo mladinske organizacije, ampak tudi staršev, socialne službe, širše družbene skupnosti nasploh.

Pred kratkim so na sestanku nekega hišnega sveta razpravljali, ali je sploh še umestno, da ima mladina v njihovem bloku prostor za delo in preživljanje prostega časa, ko pa ni nič kaj delavna. Nekdo izmed njih je celo izjavil, češ kaj naj s prostorom za mlade, saj so otroci (njegovi?!) pač zrasli na cesti in so kljub temu dobri, pa je boljše, da prostor uporabljajo za potrebe hišnega sveta!? Žalostno pa je to, da so notri ena sama miza in dva stola, sicer pa le še zaboji. S skupnimi močmi pa bi bil ta prostorček prav prijeten za vse — od cicibanov, pionirjev, mladincev, pa do stanovalcev bloka.

J. J.

● Naša knjižničarka

Tovarišici knjižničarki Mileni, ki je z nami šolarji vedno prijazna, kadar pridemo v šolsko knjižnico, smo zastavili nekaj vprašanj.

Zakaj ste se odločili za poklic knjižničarke?

Odločitev ni bila težka. Rada imam knjige. Ker pa imam rada tudi otroke, sem se odločila za delo v šolski knjižnici.

Kakšna šola je bila potrebna za vaš poklic?

Na Pedagoški akademiji v Ljubljani sem študirala slovenski jezik in knjižničarstvo.

Koliko, kdaj in kje berete?

Kot sem že rekla, brala sem vedno rada. Ko sem bila še otrok, sem brala zelo veliko, med študijem manj, odkar pa delam v knjižnici, imam za knjige spet več časa. Običajno berem zvečer v postelji. Nekatere knjige temeljito preberem, da vam o njih lahko kaj povem.

Pri nas ste že več let. Kaj bi lahko rekli o nas? Kakšni bralci smo?

Ko sem prišla pred šestimi leti na vašo šolo, so bile bralne navade učencev precej slabše kot danes. Zdaj kar pridno obiskujete knjižnico. Izboljšal se je tudi obisk učencev iz nižjih razredov, ki radi segajo po pravljicah in partizanskih knjigah. Večina učencev knjige pravočasno vrača in nanje pazi, kar je tovariško in pošteno.

Tovarišica Milena, hvala za pogovor.

ČLANI NOVINARSKEGA
KROŽKA
NIŽJE STOPNJE
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Na posestvu v Zadobrovi

Učenci našega in sosednjega razreda smo se odpravili na poučni izlet — ogled posestva v Zadobrovo. Pot ni bila dolga in kmalu smo prispeli tja. Vodnik nas je že čakal in nato je bil ves čas z nami. Najprej smo si ogledali pitance — teleta do 500 kg težka. V sosednjem hlevu pa so bile že težje živali. Najtežji bik je tehtal kar 1012 kg. Tam zraven je stal koritasti silos z zmleto koruzo — hrano za govedo. Našega vodnika smo vprašali, kako skrbijo za zdravje živali. Povedal nam je, da imajo dva živinozdravnika. Eden je v Vodicah, drugi pa na Pšati. Kako pa je s poljedelskimi stroji? Odgovoril je, da imajo deset traktorjev in vse priključke za obdelavo poljedelskih površin.

Blizu izhoda smo videli še en silos, v katerem hranijo močna krmila. Kar 15 ton jih gre vanj. A zanimivosti je bilo za en sam obisk dovolj in vrnili smo se v šolo.

BOŠTJAN VREČAR, 3. b
OŠ LEOPOLDA MAČKA-BORUTA

● Gradisovi mladinci v Beogradu

Že štirinajstič smo se mladinci Gradisa udeležili srečanja mladih bivših vojnogradbenih podjetij Jugoslavije. Letos je bilo v Aranđelovcu in Beogradu.

Na srečanju sodelujejo mladinci desetih gradbenih delovnih organizacij iz Reke, Zagreba, Splita, Sarajeva, Beograda in Gradisa iz Ljubljane, ki so takoj po vojni kot vojnogradbena podjetja začela z obnovo porušene domovine. Več kot 200 mladih, ki so se lani na 13. srečanju na Bledu s podpisom listine pobratili, si je seglo v roke.

Program srečanja je vseboval tematsko konferenco, posvečeno uresničevanju zakona o združenem delu, družbenogospodarskem položaju mladih in organiziranosti v gradbeništvu; kviz znanja, na katerem smo mladinci odgovarjali na vprašanja s treh področij (Beograd skozi stoletja, samoupravljanje v temeljnih organizacijah in gradbeništvu) ter športna tekmovanja. S temi srečanji mladinci utrjujemo bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti.

Zadnji dan srečanja smo obiskali Hišo cvetja na Dedinju in spomenik neznanemu junaku na Avali (glej sliko).

Na srečanju sta bili neštetokrat zapeti pesmi »Jugoslavijo« in »Druže Tito, mi ti se kunemo«. Tako je bilo tudi ob slovesu, ko smo si zaželeli ponovno snidenje čez leto dni na 15. srečanju v Zagrebu.

Besedilo in slika C. P.

● Iz srca: hvala

Vsi Jugoslovani vemo, kaj pomeni svoboda, bratstvo in enakopravnost. Še posebej se zavedamo, da je vse to, kar imamo, priborjeno z velikimi žrtvami med NOB.

Toda, ali si mi mladi resnično predstavljamo, kako je bilo takrat? Mi tega obdobja nismo doživeli. Nemogoče je trditi, da tudi mi ne bi v podobnih časih prijeli za puško in se podali v boj, kot so to storili naši očetje, bratje in sestre. Zato mislim, da prav nihče ne more trditi, da ne cenimo boja naših staršev. Cenimo ga, vendar na drugačen način kot oni, ki so vojno preživeli. In zato sem jim za vse iz srca hvaležna.

KSENIJA KRANJC 8. b
OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

Kratko, pa jasno

Pohodna enota Franc Rozman-Stane je 12. junija odšla skupaj z bivšimi interniranci iz naše občine na vsakoletno srečanje na Ljubelj.

OO ZSMS Zadvor je 11. junija organizirala športna srečanja z vojaki. Namen srečanj je bil popestritev vojaškega življenja mladim, ki služijo vojaški rok v naši občini.

Dne 27. junija odhaja na delovišče druga brigada iz naše občine. Brigada Bratstva in enotnosti bo tri tedne sodelovala na akciji Kras 82.

Leto je naokoli, zato se intenzivno pripravljamo na volilno programsko konferenco naše OK, ki bo 1. julija.

H koncu gredo tudi priprave za letošnjo lokalno MDA, ki bo od 3. do 17. julija na Jančah. Nekaj mest je še prostih, zato pohitite s prijavami!

F. B.

● Obisk v OŠ Podčetrtek

V petek zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v Podčetrtek. V tej šoli imajo celodnevni pouk. Sprejel nas je tovariš ravnatelj in nam razkazal notranjost in okolico šole. Videli smo, koliko različnih možnosti imajo: šolski radio — Kekec, pionirsko knjižnico, hranilnico, pošto, pa živalski vrt idr. Najbolj posrečen je bil robot Jaka, ker je znal govoriti. Po ogledu smo se pred šolo skupaj s starši in tovarišem ravnateljem slikali.

NINA GODEŠA 3. č
OŠ ADOLFA JAKHLA

● Zbiralna akcija

Tistega dne smo nosili v šolo star papir. Vsak ga je prinesel od doma toliko, kolikor ga je imel. Primož ga je prinesel največ: kar tri vreče! Nekateri so šli ponj še v sosednje hiše. Dolgo smo ga zbirali in nabrali smo ga veliko. Naša tovarišica je prišla v šolo ob dogovorjeni uri — ob 16. uri s svojim sinčkom Sašom. Potem smo papir stehtali. Pri tem je bil tovariš hišnik glavni. Zbrali smo 340 kilogramov papirja. Sto kilogramov je bilo namenjenih pionirski organizaciji, vse drugo pa našemu razredu. Z denarjem zanj bomo šli na izlet.

SIMONA KARAŠOVA, 3. č
OŠ ADOLFA JAKHLA

● Našim bralcem in sodelavcem — dopisnikom in raznašalcem

Po delovnem načrtu bomo letos **julija** izšli dvakrat: **6. in 20.** To je v primerjavi s prejšnjimi leti novost, saj smo julija vsa leta doslej izhajali le enkrat. Svet za informiranje, politično propagando in izdajanje Nsk se je za to odločil, ker je želel, da naše glasilo čimredneje živi sredi življenja in dela — oboje pa bo letos tudi v poletnih dneh tako živahno kot vse preostale mesece. Izšli ne bomo le avgusta, ko bo vsa redakcija časopisa na kolektivnem dopustu.

Na svidenje torej 6. in 20. julija!

Uredništvo

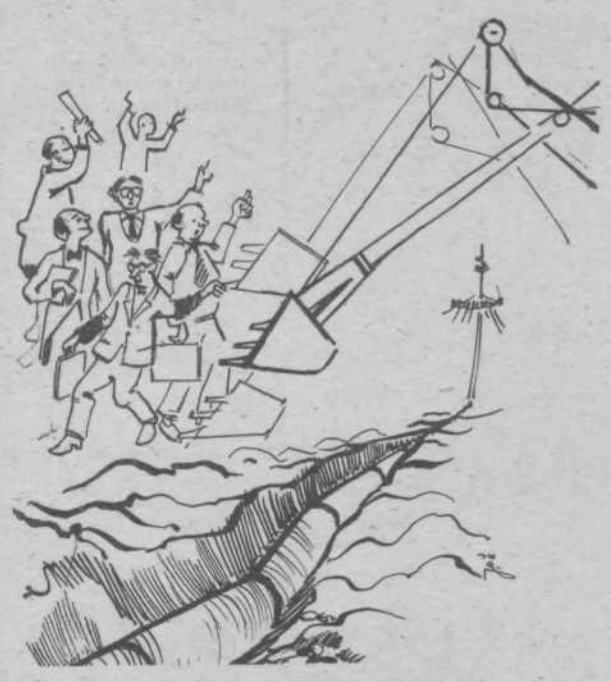

SAMO STRELEC KOMENTIRA

VPRAŠANJE

Slišal sem, da bo v kratkem na Lipoglavu dokončan vodovod. Veseli me, da se je po več kot 20-letnih prizadevanjih končno uresničila velika želja Lipoglavčanov.

Toda le zakaj je bilo treba tako dolgo čakati, da bo voda končno le stekla po vseh lipoglavskih vaseh?

ODGOVOR

Veseli me, da vas veseli, ker bo na Lipoglavu končno le stekla voda. Mnogi pa ne mislijo tako in menijo, da je bilo za vodovod škoda denarja, saj bi Lipoglavčani še vedno lahko pili kapnico. In med njimi je veliko takih, ki bi gradnji vodovoda morali pomagati in jo reševati.

Ali vam je sedaj jasno, zakaj je gradnja tako dolgo trajala? Najprej je bilo treba »odstraniti in zasuti« tiste, ki so pri gradnji sodelovali kot »zavore«. In ti so bili trši kot lipoglavski dolomit.

**ZBODEL JE MAM,
NARISAL PA JOŠ**

Naša SKUPNOST
glasilo szdl Ljubljana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Marija Fedran, Janez Jančar, Darja Juvan, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster. Izhaja štirinajstdnevno v 24.000 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

● ZBOR PIONIRJEV V ČRNOMLJU

Rastemo pod Titovo zastavo

Dne 12. junija je bil v Črnomlju zbor pionirjev Jugoslavije. Zbrali so se pionirji iz vseh slovenskih občin in vsi pionirji črnomaljske občine, pa delegacije pionirjev iz republik in pokrajin, gostje.

Zbor je bil dobro organiziran in posvečen 40. obletnici ustanovitve pionirske organizacije, 30-letnici organizacije ZPM, 90-letnici rojstva Josipa Broza Tita, kongresom ZK.

Na zboru so bile zaključene dvanajste Jugoslovanske pionirske igre in se začele trinajste z nazivom Rastemo pod Titovo zastavo.

Prav tako so na zboru v Črnomlju zaključili svojo pot vse smeri Kurirčkove pošte ter pohod pionirjev na osvobojeno ozemlje Po poteh 15. divizije. Odbor za pripravo in izvedbo zbora je vodila Tilka Blaha, podpredsednica SZDL Slovenije. Program zbora je bil pester in bogat.

Iz naše občine se je zbora udeležilo 175 pionirjev in 12 spremljevalcev. V Črnomelj so se peljali s posebnim vlakom.

Naši pionirji — udeleženci so se proti večeru vrnili v Ljubljano vsi navdušeni in polni vtisov. Sklenili so nova prijateljstva, si izmenjali naslove, ogledali razstave, sodelovali na športnih tekmovanjih in pri drugih aktivnostih.

Tako organiziranih srečanj si pionirji in mentorji še želijo.

MARIJA BENČINA